

Anja Tuckermann

Nusret in krava

Ilustracije Mehrdad Zaeri in Uli Krappen

Prevod Matija Godeša

Ime mi je Nusret. Z babi in dedijem živim v vasi
na Kosovu. Vas stoji prav na vrhu hriba. Naša hiša
pa je postavljena še nekoliko višje, tam, kjer se že
začne kamnita pot do naslednjega hriba.

Ko mene, Nusreta, še ni bilo na svetu, so se starši
z mojim bratom in mojo sestro odpravili v Nemčijo.
Vas je bila povsem prazna, vsi ljudje so odšli.

»Tako je bilo takrat,« sta rekla babi in dedi, »sem so prišli vojaki, streljali so in vsem nagnali strah v kosti.«
Vaščani so se razbežali na vse strani, vrnil pa se ni nihče, tudi moji starši ne.

Ljudje so se vračali v vas le še na obisk. Vas je bila povsem prazna, samo babi in dedi sta še živila tam. In tako je še zdaj. Kmalu zatem, ko sem v Nemčiji prišel na svet, so me starši pripeljali v vas in me pustili pri babi in dediju, da tam na hribu ne bi bila tako sama. Imata psa, deset kokoši, tri goske, kravo in mene, Nusreta. Igram se s piščanci in pomagam babi pri njenih opravilih. Včasih pomagam tudi dediju.